

РЕШЕНИЕ

№ 760

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЕМИЛИЯ ЕВЛ. СТОЙЧЕВА**
като разглежда докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20231110216455 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „***я“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“*** шосе“ № 247, ет.2, представлявано от управителя *** чрез юрк. Д. Б. против Наказателно постановление № 715199-F699366/28.07.2023 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП – София, с което за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр.чл.118, ал.4 от ЗДДС, на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 700 (седемстотин) лева, на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 ЗДДС.

На първо място, в жалбата се релевират доводи, че неправилно АНО в обжалваното наказателно постановление се позовава на наказателни постановления, които не са влезли в законна сила и които посочва като отегчаващи отговорността обстоятелства.

На следващо място, в жалбата се развиват аргументи, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Като такова се сочи съставянето на АУАН в присъствието само на един свидетел, както и липса на точно и ясно

описание на нарушението. В тази връзка се твърди, че в обстоятелствената част на АУАН и НП не бил посочен номерът на извадения междинен отчет от фискалното устройство, както и обстоятелството от кое лице и как е бил извършен този отчет. По аналогичен начин, не било посочено и обстоятелството кое лице и как е изготвило описа на наличните парични средства в касата.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление. В условията на евентуалност се прави искане за приложение на хипотезата на чл.28 от ЗАНН или за намаляване размера на наложената имуществена санкция до предвидения законов минимум.

В проведеното по делото съдебно заседание, дружестото –жалбоподател се представлява от пълномощника си–юрк.Б.. Последният в дадения ход по същество на делото пледира за отмяна на обжалваното НП по съображенията, подробно изложени в жалбата.

Административно-наказващият орган се представлява в настоящото производство от юрк.Георгиев, който намира жалбата за неоснователна, поради което пледира съдът да се произнесе с решение, с което да потвърди обжалваното наказателно постановление, като правилно и законосъобразно. Сочи, че едно от цитираните в обжалваното НП, наказателни постановления е влязло в сила, което се явявало отегчаващо отговорността обстоятелство и мотивирало налагане на санкцията в размер над законовия минимум. Счита, че в случая не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и определяне на нарушението като маловажно такова. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 09.03.2023 г. около 11:37 часа в търговски обект –магазин „Т-Маркет“, находящ се в гр. София, бул.“*****“ № 85, стопанисван от „***я“ ЕООД, ЕИК *** била извършена проверка от контролни органи на ТД на НАП. По време на същата се установило, че касовата наличност от монтираното и въведено в експлоатация в обекта фискално устройство, марка MF-TN230QR, рег. № 4369949/16.02.2019 г. с ИН на ФУ № BN011083 и с ИН

на ФП № 51011989, с изградена дистанционна връзка с НАП, съгласно междинен отчет от фискалната памет е в размер на 2365,45 лева. Фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 1598,99 лева, съгласно изготвен опис на паричните средства в касата. Установена била разлика в касовата наличност в размер на 766,46 лева, което представлявало извеждане на пари от касата и не било отразено чрез фискалното устройство в момента на извършването му. Фискалното устройство в обекта притежавало финкциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми.

Констатациите от извършената проверка били отразени в протокол за извършена проверка № 0132640/09.03.2023 г.

На база на констатираното от проверката, на 14.03.2023 г. в присъствието на св.Мишо Димитров Глушков –участвал при извършване на проверката и установяване на нарушението, както и на пълномощник на дружеството-жалбоподател, св. Т. –на длъжност главен инспектор по приходите в ЦУ на НАП съставил срещу юридическото лице „***я“ ЕООД, ЕИК ***, Акт за установяване на административно нарушение № F699366 за извършено на 09.03.2023 г. нарушение по чл. 33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ.

Актът бил подписан от пълномощника на дружеството без възражения. В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН също не е било депозирано възражение срещу така съставения акт.

Въз основа на гореописания АУАН, на 28.07.2023 г. било издадено атакуваното в настоящото съдебно производство НП, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на дружеството-жалбоподател на основание чл.185, ал.2 вр.ал.1 от ЗДДС била наложена имуществена санкция в размер на 700 лева.

Наказателното постановление било връчено на пълномощник на дружеството жалбоподател срещу подпис на 26.10.2023 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН, както и от гласните доказателствени средства.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля –актосъставител

Великов, възприемайки ги като обективни, непротиворечиви и кореспондиращи със събраните по делото писмени доказателства. Именно, този свидетел, в качеството си на инспектор по приходите е извършил проверка в търговския обект, при която е установено, че промяната в касовата наличност не е била регистрирана във фискалното устройство чрез операцията „служебно изведени суми”, каквато операция е била налична и активна във ФУ.

От приложения към материалите на делото дневен финансов отчет от 09.03.2023 г., 11:41:04 часа се установява, че касовата наличност е в размер на 2365,45 лева, а от приложения опис на налични пари в касата, в момента на започване на проверката в магазин „Т-маркет“, находящ се в гр. София, бул. „*****“ № 85 и стопанисван от „***я” ЕООД, ЕИК ***, изготвен на 09.03.2023 г. от касиера Ирена Якимова Емилова, се установява, че фактическата касова наличност е в размер на 1598,99 лева. Тези констатации са обективирани в съставения от контролните органи протокол за извършена проверка № 0132640/09.03.2023 г., връчен срещу подпис на г-жа Нели Христова –управител на търговския обект. В тази връзка следва да се отбележи, че цитираният протокол е официален свидетелстващ документ, който материализира удостоверително изявление на своя издател, т.е. отнася се до съществуването или несъществуването на определени факти /осъществени от издателя или възприети от него/. Същият разполага с т.нар. „материална доказателствена сила”- т.е. има доказателствено значение относно стоящият вън от документа факт, до който се отнася удостоверителното изявление. Протоколът, който е съставен при извършване на една предварителна дейност по изясняване на основните въпроси на производството - наличие на деяние, установяване на дееца и неговата вина, се явява необходим и достатъчен за ангажиране на административно-наказателната отговорност на определено лице.

Писмените доказателства по делото спомагат за цялостното и пълно изясняване на обстоятелствата по конкретния казус. Същите са последователни, логични, непротиворечиви, изхождат от компетентни органи и са приобщени по надлежния процесуален ред, поради което следва да бъдат кредитирани в цялост.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави

следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата изхожда от легитимирано лице и е срещу административно –наказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване. Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което последната е процесуално допустима.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.193, ал.2 от ЗДДС и приложената към материалите на делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП. Спазена е предвидената от закона писмена форма и задължителни реквизити по смисъла на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. Спазени са и давностните срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. В акта не са допуснати процесуални нарушения, водещи до неотстраними пороци на обжалваното наказателно постановление или ограничаващи правото на защита на административно-наказания. Спазени са изискванията на чл. 42 ЗАНН, АУАН е подписан и надлежно връчен, като е указано правото на жалбоподателя по чл. 44 ЗАНН.

Във връзка с наведеното в жалбата възражение, че АУАН е съставен само в присъствието на един свидетел на установяване на нарушението, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбите на чл.40, ал.1 –ал.5 от ЗАНН - Актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя в негово отсъствие. При липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на

свидетели. В случаите по ал. 4 актът може да бъде съставен в отсъствието на нарушителя по реда на [чл. 43, ал. 9](#).

Законодателят е употребил понятието „свидетели” в множествено число не защото изисква тези свидетели задължително да са повече от един. Задължението в АУАН за посочване на двама свидетели произтича от разпоредбата на чл. 40, ал.3 от ЗАНН, приложима в хипотезата, в която липсват свидетели, присъствали при извършване или установяване на нарушението или когато не е възможно да се състави акт в присъствието на такива свидетели.

В конкретния случай АУАН е съставен в присъствие на един свидетел - Мишо Димитров Глушков, който е свидетел при установяване на нарушението и свидетел при съставяне на акта. Съдът намира, че с посочването само на един свидетел, не е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като не е налице засягане на правото на защита на санкционираното лице. Посоченият в АУАН свидетел е индивидуализиран в пълна степен, като са посочени трите му имена, ЕГН и адрес. Непосочването на други свидетели при съставяне на АУАН не е довело до порок в този процесуален акт, който да доведе до неговата невалидност.

По-нататък според настоящия съдебен състав в хода на административно-наказателната процедура са спазени и изискванията на чл. 57 и 58 от ЗАНН, налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с обстоятелствената част на наказателното постановление. Констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация, поради което съдът намира възразенията в жалбата в тази насока за неоснователни.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН и НП на пълномощник на дружеството –жалбоподател.

Предвид изложеното съдът намира, че в хода на административно–наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт.

По същество на нарушението съдът намира следното:

Дружеството „***я“ ЕООД, ЕИК *** е осъществило състава на административно нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от министъра на финансите. Съгласно разпоредбата на [чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.](#) извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. В случая дружеството е следвало чрез операция "служебно изведени" суми да регистрира сумата от 766,46 лева, която е установена от контролните органи при извършване на проверката и представлява извеждане на пари в касата.

Предвид гореизложеното, като не е била изведена сумата от 766,46 лева чрез операция "служебно изведени" суми дружеството-жалбоподател е извършило от обективна страна вмененото му административно нарушение.

Административнонаказателната отговорност на юридическите е безвиновна, обективна такава, по смисъла на разпоредбата на [чл. 83, ал. 1 ЗАНН](#), поради което и в случая не е необходимо да бъдат обсъждани съставомерните признаци на административното нарушение от субективна страна.

Законосъобразно за извършеното нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ административно–наказателната отговорност е ангажирана на основание чл.185, ал.2, вр.ал.1 ЗДДС, съгласно която: „Извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1”.

При извършената проверка не е установено нарушението да е довело до неотразяване на приходи, поради което правилно размерът на санкцията е индивидуализиран в размер над минималния от 500 лева, предвиден в разпоредбата на чл.185, ал.1 ЗДДС, а именно в размер на 700 лева. В тази връзка следва да се отбележи, че действително не е налице прецизно мотивиране на размера на наложената санкция от страна на АНО в

обжалваното НП, като са цитирани издадени по отношение на дружеството – жалбоподател актове за извършено нарушение по чл.33, ал.1 от Наредбата. Видно от представените и от двете страни писмени доказателства в тази насока – Решение № 1315/13.04.2022 г. на СРС, НО, 98 състав и служебна бележка с изх. № 1607-6/21.05.2021 г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в НАП е, че действително по отношение на „***я“ ЕООД са били съставяни актове и издавани НП за извършено нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ, като НП № 616182-F533611/08.06.2020 г. (АУАН № F533611/10.01.2020 г.) е влязло в законна сила, а НП № 544244-F556675/27.10.2020 г. (АУАН № F556675/30.06.2020 г.) е било отменено от съда, като е приложена хипотезата на чл.28 от ЗАНН. Тези факти не са спорни между страните и същите са известни на дружеството- жалбоподател, като макар и не съвсем прецизно описани в издаденото НП, съществуват в обективната действителност и мотивират като правилен изводът на АНО за индивидуализиране на размера на наложената санкция над законовия минимум.

На –следващо място, според съда извършеното от дружеството- жалбоподател нарушение не представлява "маловажен случай" на административно нарушение. Това обстоятелство подлежи на задължителна преценка от административнонаказващия орган, респ. от съда при осъществявания контрол за законосъобразност на НП (в този смисъл са задължителните указания на Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС). Съгласно разпоредбата на [чл. 11 ЗАНН](#), вр. с [чл. 93, т. 9 от НК](#), за да се определи един случай като маловажен се взема предвид липсата или незначителността на настъпилите вредни последици или по-ниската степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на престъпление (в случая нарушение) от съответния вид. В конкретиката на настоящия казус, обаче, съдът не намира основания за приложението на разпоредбата на [чл. 28 ЗАНН](#), доколкото извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на извършени нарушения от този вид. Фактът, че от нарушението не са настъпили вреди за фиска е ирелевантен, тъй като приложимата санкционна разпоредба предвижда налагане на санкциите по [чл. 185, ал. 1 ЗДДС](#) в случаите, когато нарушението не е довело до неотразяване на приходи. С оглед на това липсата на настъпване на вредни последици е

предвидено изрично в санкционната разпоредба на [чл. 185, ал. 2, изр. 2-ро ЗДДС](#) като основен състав на нарушението, поради което не може да се отчита като смекчаващо обстоятелство. Същевременно нарушаване на правилата относно отчетността на паричните суми в касовите наличности при работа с регистрирани фискални устройства винаги застрашава съществено обществените отношения, обект на защита от посочените разпоредби, поради което и не може да се приеме, че е налице маловажен случай на административно нарушение. Ето защо, с неизпълнение на задължението по [чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.](#) за извеждане на сумата от 766,46 лева във функциониращото в търговския обект фискално устройство, съществено са засегнати обществените отношения, обект на защита от нарушената разпоредба, свързани с регистрацията и отчетността на паричните постъпления и оборота в търговските обекти. Освен това, в подкрепа на направения извод за неприложимост на хипотезата на чл.28 от ЗАНН, следва да се вземе предвид и обстоятелството, че тя вече е била прилагана по отношение на дружеството –жалбоподател за извършване на нарушение от същия вид.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира подадената жалба за неоснователна, а обжалваното наказателно постановление за законосъобразно, обосновано и правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

При този изход на правния спор, основателно се явява искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на разноски, поради което и на основание чл.64д, ал.4 от ЗАНН вр. [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), вр. [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), в полза на ЦУ на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 (сто) лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 вр.ал.9 и чл.63д, ал.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 715199-F699366/28.07.2023 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП – София, с което за нарушение на чл. 33, ал.1 от

Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр.чл.118, ал.4 от ЗДДС, на „***я” ЕООД, ЕИК *** е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 700 (седемстотин) лева, на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 ЗДДС.

ОСЪЖДА „***я” ЕООД, ЕИК *** да заплати на ЦУ на НАП – София, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____